

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Casio Presbytero. 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κασίω πρεσβυτέρω κτ.

Οὐκ ἔστιν, ὡς βέλπτε, δεινόν, τὸ δεινὸν ἀράξαντάς, δεινὰ καὶ παθεῖν. τὸ δὲ μηδὲν δεινὸν ἀράξαντας, δεινὰ παθεῖν, πάντῃ δεινότατον. πῶς οὐ τοῖς ἐγγέλῳσι αἰεὶ τῆς ἀπολογίας ἀμειβόμεθα, οἱ μὲν οὐδαμῶς ἄλλως, ἢ αἰεὶ μὲν τῆς ἀράξαν λέγοντες, ὅτι δικαίως περὶ δὲ τῆς δευτέρας, ὅτι δικαίως ἢ γὰρ δίκην τοῖς μὲν ἠμύνετο, τοῖς δὲ φερόμενων ἀποδοῖεν ἀράξαντες, οἱ γὰρ γίνεσθαι εἰζόμενοι, αἰεὶ ἀμφοτέρων ἀπορίσθαι ἀποκρίνασθαι. οὐ γὰρ δίκην, οὔτε τ' ἀναγκαζομένην ἀράξαντα, οὔτε τ' μηδὲν ἀράξαντα δεινόν, δεινὰ παθεῖν. οἱ δὲ πρὸς ἡμῶν εἶναι ἀβελβητοὺς μὲν, καὶ εὐσεβοῦς μὲν, καὶ εὐσεβοῦς μὲν, καὶ ἀπίας εὐλόγους λέγουμεν.

Ἀγαθῷ πρεσβυτέρω κτ.

Τὰ μὲν τῶν ἐνιδόντων ἀριθμοὺς ἀριθμῶν ἐν τῇ ἱερᾷ γραφῇ τῆς τῆς ἀποστόλων ἀποστολῆς ἐστὶν ὡς ἔστιν ἀριθμῶν. τὰ δ' ἐνικῶς ἐξελεγεμῆνα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως. τὰ μὲν γὰρ εἰρηται, ἵνα Σαβέλλιος, καὶ Ἰσδαῖοι ἔπισημοῦσιν. ἔτι δ' ἵνα Ἀρειοὺς καὶ Εὐνόμοιοι, καὶ ἄλλοι φιλιπεῦσιν. οἱ γὰρ πλατύνοντες μὲν εἰς πλὴν ἀγίαν τριάδα τὸν τῆς ἰδιοτήτων ἀριθμῶν, συσέλλοντες δὲ εἰς μίαν ἕσταν, ὁρθότατα δογματίζουσι, καὶ τῆς τῆς οὐρανῶν χρησμάτων ἐπονται διδασκαλίαις, μήτ' εἰς πολυθεΐαν ἀπὸ τῆς φύσεως ἀποστολῆς ἐπιπίπτοντες, μήτ' εἰς Ἰσδαϊσμοῦ, ἀπὸ τῆς τῆς ἐνός προσώπου ὁμοῦσιν ὁμοῦσιν.

Ἀφθονίῳ ἐπισκόπῳ κτ.

Ἀπὸ τῆς ὁμολογίας μὲν τὰ ἀμφιβολία καὶ κρίνεσθαι, οὐκ ἀπὸ τῆς ἀμφιβολίας τὰ ὁμολογία μὲν, οἷον τὴν

Casio Presbytero. 26.

Haud graue est, optime vir, eos qui grauia perpetrarunt, grauibus quoque poenis affici. At eos, qui nihil graue commiserunt, grauia perpeti, prorsus grauissimum est. Quonam igitur modo iis, qui hoc nomine conqueruntur, satisfaciamus? Non alia nimirum, ut opinor, ratione, quam si de prioribus dicamus, quod iuste: de posterioribus autem, quod explorandæ ipsorum virtutis causâ perpetiatur. Diuina enim iustitia eos ulciscitur, his autem coronarum materiam & segetem subministrat. Nam qui flatum constituunt, de vtrisque quid respondeant, non habebunt. Neque enim æquum est, aut eum qui aliquid perpetrare coactus est, aut eum qui nihil graue perpetravit, grauia perpeti. At nos qui Providentiam esse affirmamus, & proba dicimus, & pietatem colimus, & causas rationi consentaneas habemus.

Ἀγαθῷ πρεσβυτέρω κτ.

Quæ singularem numerum in sacra Scriptura superant, personarum differentiam indicant. Quæ autem singulariter enunciata sunt, naturæ identitatem. Illa enim idcirco dicta sunt, ut Sabellio & Iudæis ora obstruantur. Hæc autem ut Arius & Eunomius ac Gentiles obtererent. Nam qui proprietatum numerum in sanctam Trinitatem porrigunt, ac rursus in unam substantiam contrahunt, id rectissime sentiunt, ac cælestium oraculorum doctrinam sequuntur, ut qui nec per naturarum discrimen in plurium deorum cultum cadunt, nec per unius personæ assertionem in Iudaismum prolabantur.

Ἀφθονίῳ ἐπισκόπῳ κτ.

Perea quæ certa & confessa sunt, de dubiis iudicandum est, non autem per dubia & ambigua de certis & indubitatis.